

ISLANDS *Kontakt*

ISLANDSKLUBBEN I DANMARK

WWW.DANFIL.DK/KLUBBER/ISLAND.HTM

Formand: Ib Schock. Tureby Allé 44a. 2650 Hvidovre.

Tlf. 36 78 27 11, E-mail: i_schock@post10.tele.dk

Redaktør: Ebbe Eldrup, Bolbrovænge 29, 2900 Rungsted Kyst.

Tlf. /Fax 45 86 46 27, E-mail: eeld@steno.dk

Næstformand: Hans L. Hansen. Ll. Værløsevej 58B, 3500 Værløse

Tlf. 44 48 02 93, E-mail: hldhansen@post.tele.dk

Kasserer: Orla Nielsen, Solbærhaven 24, 2680 Solrød Strand.

Tlf. 56 14 41 17, E-mail: orlaniel@post5.tele.dk

Webmaster: Thomas@graungaard.dk

Nummer 49. oktober 2003.

FORMANDEN HAR ORDET

Så er NORDIA i Reykjavik i fuld gang, og det bliver spændende at høre resultater derfra.

Vi er klar til mødet i Forum - lørdag den 25. oktober kl. 1300 – hvor LEIF NILSON, fra Stockholm vil vise os dele af sin formidable Nummerstempel-samling.

På det ordinære møde i Værløse den 11. november kommer vort medlem CARL AAGE MØLLER og underholder os. Velkommen til møderne,

Hvidovre, fredag den 18. oktober,

IB.

MØDEPROGRAM FOR EFTERÅRET 2003.

<i>Dato.</i>	<i>Foredragsholder.</i>	<i>Emne.</i>
<u>25. oktober 2003</u>	Leif Nilsson	Islandske nummerstempler, [NB mødet holdes på Frimærker i Forum]
<u>11. november 2003</u>	Carl Aage Møller	Frimærkeprøvning - frimærkeauktioner
<u>09. december 2003</u>	Julemanden	Årets traditionsrige julemøde

MØDEPROGRAM FOR FORÅRET 2004.

<i>Dato.</i>	<i>Foredragsholder.</i>	<i>Emne.</i>
<u>13. januar 2004</u>	Arne Fahnøe	kommer og viser os sine seneste resultater.
<u>10. februar 2004</u>		Ordinær generalforsamling
<u>9. marts 2004</u>	ikke fastsat	
<u>13. april 2004</u>	ikke fastsat	

Mødet 11. november og 9. december 2003 samt møderne i foråret 2004 foregår i **mødelokale 1** på **Værløse Bibliotek**, Bymidten, kælderen (indgang direkte i kælderen fra S-bane siden) og starter kl. 19.30. Dørene er åbne fra kl. 19.00.

Der serveres kaffe eller the med småkager – og der kan købes øl og vand.

MØDEREFERATER

MØDET 09. SEPTEMBER 2003.

ORLA NIELSEN kom os viste os udvalgte plancher fra sit nye eksponat, som han udstiller på Nordia 2003. Orla har i årets løb udvidet og omarbejdet sin samling væsentligt, og den fremtræder nu som en virkelig flot og veldisponeret Islandssamling.

Af de spændende ting, kan jeg nævne: et skibsbrev fra Reykjavik til København frankeret med 8 sk. Krone-Scepter afsendt i december 1870, en linietakket 4 skilling med omvendt vandmærke, et indenlandsk I Gildi-brev med bl. par af 3 aur (lille 3-tal) -måske det eneste med lille 3 og endeligt både 16 aur og 20 aur fintakkede 1.tryk på breve.

Vi håber Orla får den fortjente anerkendelse på Nordia.

For referat: Ib Schock.

<u>Oversigt over IslandsKontakt nr. 49.</u>	<u>Side.</u>
FORMANDEN HAR ORDET	1
MØDEPROGRAM FOR EFTERÅRET 2003.	1
MØDEPROGRAM FOR FORÅRET 2004.	1
MØDEREFERATER	2
"POSTKASSEN"	3
Et lidt besynderligt auktions objekt (fortsat fra nr 48) v/Ebbe Eldrup	3
Et mærkeligt (falsk) stempel. v / Jørgen Steen Larsen.	3
Fund af hidtil ukendt 2 kr's frimærkehæfte fra 1939. v / Þór Þorsteins.	7
Islands postmuseums samlinger overføres til Nationalbiblioteket. v / Þ.	
Þorsteins	8
Endnu et frimærkeløst tjenestebrev v/Orla Nielsen	8
Islandske poststempler der anvendes hos udenlandske agenter for PostPhil.	
v / Jørgen Steen Larsen.	9
Håndbog om og priser på brostempler. v / Jørgen Steen Larsen.	11
Lokalpost fra julen 1995. v / Jørgen Steen Larsen.	12
FASTE RUBRIKKER	13
NYT FRA Udstillinger	13
NORDIA 2003 i Reykjavik. v/Ebbe Eldrup	13
EN INTERESSANT FORSENDELSE	16
Endnu et Bilpostur-adressekort. v / Jørgen Steen Larsen.	16
KONTAKT TIL BESTYRELSEN OG REDAKTØREN	17
ISLANDSKONTAKT NR. 50	17
NYE ARTIKLER	18
DYSART v/ Jakob S. Arrevad	18
NYHED: Skibsbrev fra "Den Danske Periode" v / Ebbe Eldrup og Orla	
Nielsen	20
Nyhed fra Island: 4 sk tk 12½ med omvendt vandmærke v / Orla Nielsen	23
Anvendelse af D2 Reykjavik-stemplet i februar 1884. v / Jørgen Steen	
Larsen.	24
To anvendelser af T-stempler. v / Arne Fahnøe og Jørgen Steen Larsen. ...	25

"POSTKASSEN".

Et lidt besynderligt auktions objekt (fortsat fra nr 48) v/Ebbe Eldrup

I sidste nummer omtaltes det afbildede 4 sk. tk 12½ med svensk stempel CALMAR 24/4 1876.

Hans J. Enger fra auktionsfirmaet Engers Frimerker, Norge, oplyser til IslandsKontakt at frimærket har været i auktionsfirmaets besiddelse efter attestudstedelsen. Derfor er det ikke muligt, at mærket er forfalsket efter attestudstedelsen.

IslandsKontakt beklager hvis auktionsfirmaet har følt sig mistænkeliggjort af artiklen. Det var på ingen måde til-sigtet..

IslandsKontakt har desuden talt med den nuværende ejer af mærket som oplyser at årstallet uden tvivl er 1876.

Konklusionen må derfor være at der i attesten har indsneget sig en skrivefejl hvor 7 er blevet til 6.

Altså synes der at foreligge et hidtil ukendt grovtakket 4 skillingsfrimærke stemplet CALMAR 24. april 1876.

Det forekommer fortsat yderst usædvanligt at et skib skulle sejle direkte fra Island til sydøstkysten af Sverige, men umuligt er det ikke. Mærket udseende kunne tyde på en brugsafstempling.

Et mærkeligt (falsk) stempel. v / Jørgen Steen Larsen.

På Engers auktioner d. 3 - 4. oktober 2003 var der i lot 2055 følgende Hopflug-sæt til salg:

2055 0 171-73 (165-67) Hopflug Italia. Excellent set with photo certificate. (F 37.000)

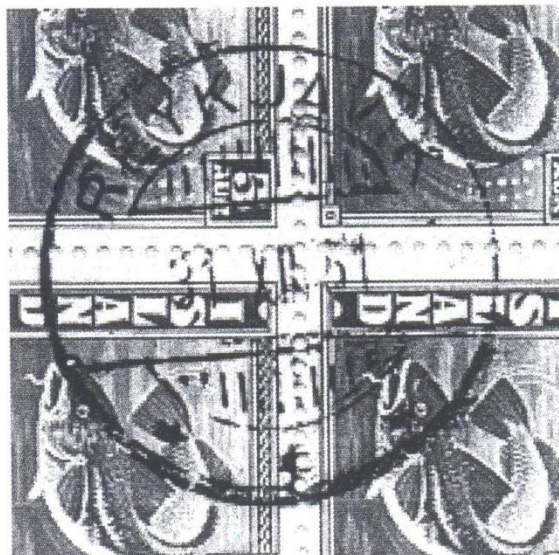
Opråb: 10.000 NKR. Hammerslagsprisen blev 12.600 NKR. + salær.

Alle tre frimærker er stemplet med B5c Reykjavík d. 16.VI.33.

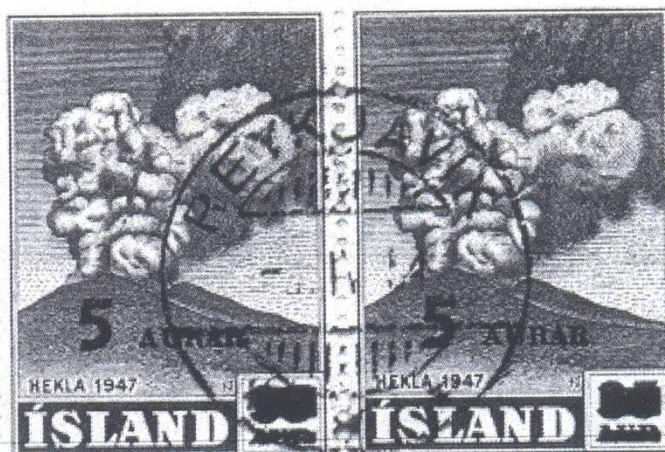
Dette stempel er beskrevet af Per Hanner i Rapport nr. 76, juni 1989, side 2, i et indlæg med titlen: "Advarsel om forfalsket stempel på Christian X-blokken."

Baggrunden for artiklen var, at Ebbe Eldrup i IslandsKontakt havde afbildet to Chr. X-blokke begge afstemplet med B5c Reykjavík og havde spurgt, om dette stempel var i brug i Reykjavík i 1937.

Per Hanner svarer, at Reykjavík-stempler af typen B5c først tages i brug i 1951.

B5c Reykjavík 31 XII 51 – anvendt ved Reykjavík-1.

B5c Reykjavík -? IV 54 – anvendt ved Frimerkjasalan.

Ud fra bogstavernes placering i forhold til broen ses det tydeligt, at de to B5c-stempler fra 1951 og 1954 afviger fra det B5c-stempel, der er anvendt på Hopflug-frimærkerne.

B5c-stemplet på Hopflug-frimærkerne ligner meget mere de to stempler af typen B5a, som blev taget i anvendelse i 1937/38.

B5a(35) anvendt d. -9.10.38 til afstempling af Leifr Eiricsson-blok. Dette stempel anvendes i øvrigt ved Frimerkjasalan. Ifølge Þór Þorsteins kendes dette stempel anvendt fra og med 1937, til og med 1953.

Afbildning forrige side: B5a(36) anvendt d. -9.10.38 til afstempling af Leifr Eiricsson-blok. Dette stempel anvendes i øvrigt ved Tollpoststofan. Jeg kender til sådanne anvendelser i perioden fra d. 17.1.1939 til d. 18.2.1956 samt til en filatelistisk anvendelse fra d. 14.9.X3, hvor X3 betyder 83. .

De to B5a stempler kan være svære at skelne, men dette er dog muligt ud fra sigtelinierne gennem Í, R's lodrette linie og det første K's opadgående skrå linie.

Denne lille opgave med at skelne mellem B5a(35) og (36) overlader vi til vore læsere at pusle med.

Her er det afgørende, at det B5c-stempel, der er anvendt på Hopflug-frimærkerne, ligner de to B5a-stempler bortset fra månedsangivelsen, der er med arabertal på type a og med romertal på type c.

Den person, der har fremstillet det B5c Reykjavik-stempel, der er anvendt på Hopflug serien, synes derfor at have været inspireret af B5a stemplerne. For os som samlere er det en beskeden trøst, at den pågældende har anvendt en forkert månedsangivelse med romertal således, at disse stempler let kan genkendes.

B5c Reykjavik ses udelukkende anvendt på dyre frimærker som f.eks. Hopflug, Chr. X-blokken, 10 kr. på 50 aur Fred. VIII og 2 kr. New York overtrykt 1940.

Der er således ingen tvivl om, at alle anvendelser af B5c Reykjavik fra før 1951 er falske.

Engers reagerede professionelt på indsigelsen, der desværre først fremkom umiddelbart efter auktionen, ved at meddele, at firmaet ville få udarbejdet attester fra to prøvere for officielt at få fastslået, om det er korrekt, at stemplerne på Hopflug er falske uanset, at der forelå en KPK-attest, der bl.a oplyste, at stemplerne var ægte.

Jeg kan i denne forbindelse tilføje, at efter min opfattelse skal Hopflug-serien være afstemplet med et B1d Reykjavik stempel for at være ægte afstemplet. De breve, der blev afsendt med eskadren, er så vidt jeg ved annullerede enten d. 7.VII.33 eller d. 9.VII.33.

Selv om også vor hobby stadig udvikler sig, findes der megen nyttig viden i de ældre numre af Rapport. Jeg kan derfor kun anbefale "nye" samlere at søge sådan viden ved at rekvirere kopier.

At også andre auktionsfirmaer kan risikere at komme galt af sted med stemplede Hopflug-frimærker, kunne vi se på Postiljonens auktion d. 14-15 marts 2003, hvor der i lot 289 blev udbudt følgende sæt:

P 289 165-67 Hopflug 1933 complete (3) very fine set. F = 41.000.-. Cert. Lasse Nielsen.

Her er der anvendt et stempel B7e, der først tages i brug fra og med 1959.

Postiljonen blev inden auktionen gjort opmærksom på fejlen, og lottet, der oprindeligt havde en opråbspris på 1000 EURO, blev solgt med en korrigeret beskrivelse for 1.150 EURO + salær.

Fund af hidtil ukendt 2 kr's frimærkehæfte fra 1939. v / Þór Þorsteins.

Hæftet er trykt af STEINDÓRSPRENT H.F.

På omslaget, der er lyseblåt, er der tekst med SOFFÍUBÚÐ – 29 mm “um alt land”.

Hæftet ligner Facit No. H4 – hæftet 3x5.

Indhold:

5 x 5/35 aurar Matthías,	Facit 216
5 x 10 aurar Flag ,	Facit 244
5 x 25 aurar Torsk rød, linietsk. 14x14,	Facit 248

Hæftet, der er i god stand, er fundet fornylig. Jeg har aldrig før set et frimærkehæfte med 5 / 35 aur Matthías.

Islands postmuseums samlinger overføres til Nationalbiblioteket. v / P. Þorsteins

Der er indgået en aftale om, at Nationalbiblioteket fremover vil opbevare postmuseets samlinger af frimærker, ark, trykplader, tegninger og prøvetryk samt alle de eksisterende stempler, der er gået ud af brug. Derudover vil man opbevare alle optegnelser og dokumenter om det islandske postvæsen. Lokalerne er desværre ikke de bedste, og pladsen er knap, så der kan godt gå endnu nogen tid, inden samlingerne bliver tilgængelige for interesserede.

Endnu et frimærkeløst tjenestebrev v/Orla Nielsen

Fra Folmer Østergaards samling købte jeg for mange år siden dette tjenestebrev:

Som det ses, svarer det ganske til det brev, som er beskrevet sidst i Jørgen Steen Larsens artikel i sidste nummer om fem spændende tjenestebreve, nemlig det som var dukket op på Højlands auktion, hvor det påskrevne 10 var betegnet som efterporto.

Iflg. Folmers notater står betegnelsen E.B. for "Eftir Borgun", som benyttedes, når indholdet var en påkrævet rapport fra myndighederne – i dette tilfælde fra Sysselmannden i Nordurmúlasýsla. Når myndighederne krævede en sådan rapport var den portofri for indsenderen, fordi modtageren

betalte, her "10", dvs. simpelthen portoen for 1. vægtningsklasse. Og "10" betegner altså ikke "efterporto".

Brevet bærer samme påtegning "Fyrirskipað skýrsla", som den, der er på det første tjenestebrev i artiklen, altså "påbudt indberetning". Det kan være, at "Fyrirskipaðar skýrslu", som står på nogen af brevene, er ental og det andet flertal – hvilken dansker kan finde ud af islandsk grammatik? !

Thorsteins angiver, at E.B. står for "Embættisbréf" = Tjenestebrev. I mit tilfælde er det jo ikke et tjenestebrev i den forstand, idet afsenderen var en uldgrosserer i Vopnafjörður, som ikke havde ret til at sende tjenestebreve, men det var jo også sysselmanen, som iflg. Folmer havde krævet brevet, og han var jo tjenestemand og den, der betalte, så på den måde bliver det jo et tjenestebrev.

"Eftir Borgun" eller "Embættisbréf" ? Folmers forklaring har jeg altid opfattet som ganske logisk og svarer jo også til nutidens praksis, hvor virksomhedernes indberetninger til offentlige myndigheder – så vidt jeg ved – sendes i kuverter med påtegningen: "betales af modtageren".

Uldgrosserereren har måske sendt den årlige indberetning om eksporten i det foregående år. Tidspunktet den 24.3 ville jo passe udmærket. Det er afsendt i et af årene 1906-17. Uldgrosserereren startede sin virksomhed i 1906, og 10 Aur gælder indtil 1917 for et 1.kl.brev.

Islandske poststempler der anvendes hos udenlandske agenter for PostPhil.

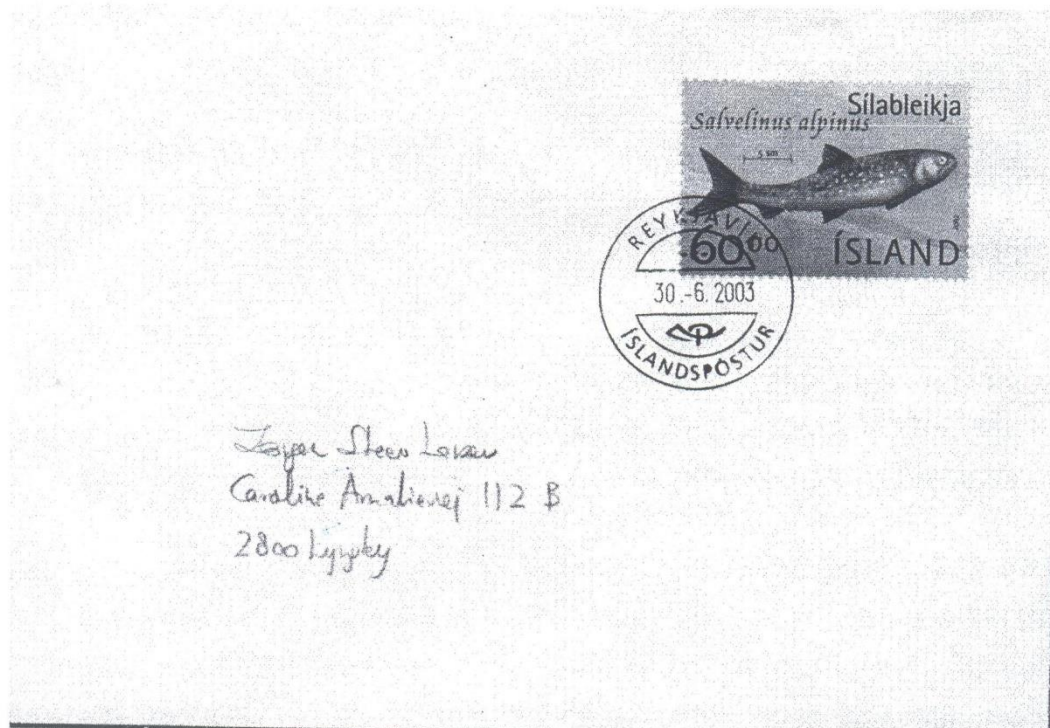
v / Jørgen Steen Larsen.

Bent Busch og Birgitte Rostoft, København, er agenter for en række nordiske postvæsener således, at de repræsenterer disse postvæsener på udstillinger. Bl.a. repræsenterer Bent og Birgitte Det islandske Postvæsen.

Til brug for afstempling af frimærker, der sælges på udstillinger, har Bent og Birgitte modtaget stempler fra en række af disse postvæsener – bl.a. det islandske.

Fra det islandske postvæsen har Bent og Birgitte modtaget først et Reykjavík – F – og nu et Reykjanesbær – F – stempel.

Reykjavík – F – stemplet blev første gang anvendt af Bent og Birgitte søndag d. 2. februar 2003 på frimærkeudstillingen i Vig – der ligger på Sjælland. Bent har oplyst, at Reykjavík-F-stemplet vil blive returneret til PostPhil under Frimærker i Forum i oktober 2003.

Ovenfor ses en sidstedagsanvendelse af Bent og Birgittes Reykjavík – F – stempel.

Ovenfor ses en førstedagsanvendelse af Bent og Birgitte's Reykjanesbær-stempel.

Reykjanesbær – F – stemplet er i øvrigt blevet anvendt under udstilling i Svedala (tæt på Malmö) d. 13.-14. september 2003. Derefter i Værløse d. 21. september, i Esbjerg d. 4.-5. oktober, o.s.v.

Þór Þorsteins oplyser, at han har talt med lederen af PostPhil, der har fortalt, at Bent Busch er den eneste agent, der har fået udleveret -F- stempler.

Forklaringen på brugen af -F- stempler i udlandet er, at når PostPhil deltog med en stand på en udenlandsk udstilling eller et salgsmøde, hvortil der ikke var fremstillet et særstempel, anvendte personalet fra PostPhil et Reykjavík - F- stempel til afstempling af breve og løse frimærker. Dette skete første gang for nogle år siden ved Postphil's stand i Frimærker i Forum. Bent Busch's fortsatte brug af et -F- stempel er altså blot en fortsættelse af denne praksis.

Þór Þorsteins tilføjer, at han mener, at denne praksis vil fortsætte uændret og, at han vil have svært ved at registrere sådanne anvendelser. Med hjælp fra Bent og Birgitte vil vi derfor fremover forsøge at ajourføre oplysningerne ovenfor.

Håndbog om og priser på brostempler. v / Jørgen Steen Larsen.

I nr. 48 blev det oplyst, at der i den nye udgave af Facit ville være priser på de ældre brostempler og, at Þór Þorsteins snart ville udgive en ny brostempelhåndbog, som Islandsklubben i Danmark havde forhåndsreserveret 20 eksemplarer af.

Både Facit og håndbogen er nu udkommet. Foreningens 20 eksemplarer af Þór Þorsteins håndbog er for længst solgt. Hvis du glemte at købe denne fantastiske håndbog, er du velkommen til at kontakte Jørgen Steen Larsen, der i så fald vil forsøge, om der kan skaffes endnu et eksemplar enten fra Island eller fra en af vore søsterforeninger. Håndbogen er kun trykt i 200 eksemplarer, så du skal skynde dig, hvis du skal have en lille chance for, at bogen endnu kan skaffes.

I det næste nummer vil jeg vende tilbage med kommentarer samt en sammenligning af priser ifølge de to håndbøger.

Lokalpost fra julen 1995. v / Jørgen Steen Larsen.

Også blandt helt moderne breve kan der findes noget nyt og spændende. Et eksempel er følgende nyanskaffelse:

Jólapóstur
Breiðabliks
Smáranum

Unnur Elisdóttir og Hró

Birskihvamm 21

200 Kop

Lokalt julebrev fra Kopavogur, 1995. Brevet er stemplet med sportsklubben Bridablik's håndstempel i rød stempelfarve. Det islandske postvæsen, som havde monopol på postudbringning i Island, havde givet tilladelse til, at klubben kunne udbringe lokal julepost.

Mærkaten har intet at gøre med lokalposten, idet teksten er:

Fridarflug 1995, Reykjavík Sarajevo, Gledileg Jól.

I FRÍMERKJAbladid nr. 7 er der på side 6-7 en artikel af Gylfi Gunnarsson om Lokalpost.

Interesserede henvises til denne artikel.

Vor næstformand, Hans L. Hansen, har fra PostPhil gratis fået tilsendt et antal eksemplarer af dette interessante blad. Kontakt derfor blot Hans, hvis du er interesseret i FRÍMERKJAbladid. Det koster kun portoen.

FASTE RUBRIKKER.

NYT FRA UDSTILLINGER.

NORDIA 2003 i Reykjavik. v/Ebbe Eldrup

Årets nordiske udstilling Nordia 03 fandt sted i Kjarvalsstaðir, Reykjavik, Island, fra 16.-19. oktober 2003. Islandsklubben var flot repræsenteret blandt udstillerne:

Traditionel klasse:

Orla Nielsen: Iceland postage and official stamps i 8 rammer.

Stor Vermeil, 88 point og ærespræmie for forskning. Orlas eksponat er nævnt tidligere i bladet og efterfølgende præsenteres 2 af de mest interessante og sjældne objekter fra eksponatet. Eksponatet er de seneste år tilført adskillige sjældne breve, som vi håber at få lejlighed til at se og få historien omkring i IslandsKontakt hen ad vejen.

Posthistorisk klasse:

Ole Svinth: Foreign Postmarks on Icelandic Stamps i 6 rammer.

Vermeil, 82 point. Oles eksponat indeholder mange, mange fine og sjældne udenlandske stempler på islandske frimærker og forsendelser. Eksponatet er kun i yderst beskedent omfang forsynet med forklarende tekst eller illustration. Det kræver derfor stor forhåndskundskab at beskue eksponatet og det er synd. IslandsKontakt glæder sig til sporadiske gensyn!

Rúnar Þor Stefansson: Iceland during WW II i 5 rammer.

Vermeil, 82 point. Meget flot og interessant eksponat omfattende såvel den militære som den private korrespondance og censur under 2. verdenskrig. Mange unikater. Utvivlsomt det bedste eksponat af dette område som har eksisteret hidtil. Desværre havde Rúnar ikke ulejlighed sig med at forklare sjældenheden til beskueren og det kostede nok nogle point. Vi glæder os alle til at se nogle af disse forsendelser illustreret og forklaret i IslandsKontakt.

Ib Krarup Rasmussen: Anvendelsen af de danske tofarvede Christian X frimærker i 8 rammer.

Stor Vermeil, 85 point. Hele 3 eksponater omfattede Christian X udgaver fra Danmark. Særlig et svensk eksponat med utroligt sjældne forsendelser gav Ib kamp til stregen. Eksponatet er systematisk og omfatter korte portoperioder og mange, mange sjældne forsendelser.

Ib deltog også med DFT – Dansk Filatelistisk Tidsskrift.

Stor Sølv, 75 point.

Af andre Islands eksponater fandtes:

I posthistorisk klasse:

Frimerkjafélagið Askja: Postsaga Þingeyjarsýslu 1823-2002 i 8 rammer.

Vermeil, 80 point. Hjemstavnsfilatelistiske eksponater omfatter altid gammelt og nyt materiale og oftest i en (u)skøn blanding. Dette eksponat udmærkede sig ved systematisk opbygning og høj grad af komplement. Mange fine forsendelser illustrerede de mange vanskelige stempler. Enkelte filatelistiske forsendelser kan næppe undgå inden for en så vanskelig disciplin.

Hjalti Jóhannesson: Icelandic cancellations of Antiqua and Lapidar Types i 5 rammer.

Vermeil, 84 point. Frimærke og brevmaterialet i dette eksponat er fremragende. Kvaliteten er vekslende fra gennemsnitlig til langt over middel. Behandlingen dvs. opbygningen af eksponatet er derimod temmelig vanskelig tilgængelig. Forfatteren, som besidder nogen kundskaber på dette område, brugte temmelig lang tid på at forstå det meste af eksponatets opbygning, men helt lykkedes det aldrig. Der er således en opgave at omstrukturere eksponatet. Det koster næsten ingen penge men mange timers hårdt slid. Held og lykke!

Jón Egilsson: Hafnarfjörður i 5 rammer.

Sølv, 75 point. Snævrere kan et område fra Island næsten ikke blive. Det er imponerende at ét poststeds stempler kan bringes til at omfatte hele 5 rammer. Mange fine objekter, ikke mindst flere dejlige tjenestebreve fra denne forstads havneby til Reykjavík.

Sveinn Ingi Sveinsson: Icelandic Number Cancellations i 5 rammer.

Stor sølv, 76 point. Omfattede numrene fra 1-300. Der var næsten et ægte brugsbrev på hver eneste planche. Stort set kun ét eksemplar af hvert nummer. Desværre manglede alle de sjældneste stempler. Eksponatet kunne vinde ved at inkludere de sjældnere brugsperioder af de forskellige stempler. De er nu medtaget i Facit kataloget. Et nyt eksponat som det bliver spændende at følge fremover.

I Helsagsklasse:

Gordon C. Morrison: Iceland Postal Cards i 8 rammer.

Guld, 90 point. Grand Prix National. Meget fint eksponat af flertallet af de islandske helsager. Fine essays og prøvetryk. Flot afdeling af aur kort og i GILDI helsager. Kongeudgaverne pænt repræsenteret og de sjældne overtryk fra 1920'erne var alle vist i flotte brugseksemplarer. Svarbrevkort kunne være bedre repræsenteret, men alt i alt et meget fornemt eksponat.

Jerome V.V. Kasper: Aerogrammes of Iceland i 4 rammer.

Udstillede grundet rammeantallet uden for bedømmelse og dokumenterede området på fornem vis. En række filatelistiske forsendelser kan næppe undgå.

Inviterede (udenfor bedømmelse):

Indriði Pálsson: Classical Iceland 1838/1903 i 8 rammer.

Ganske enkelt det fornemste og mest velbearbejdede Islandseksponat som nogensinde har været vist. Omfatter så mange rariteter at det er umuligt at nævne enkelte.

IslandsKontakt håber blot på at Indridi vil glæde os alle sammen ved at vise objekter fra eksponatet i hvert eneste nummer!

Sigurður R. Pétursson: Icelandic Postal Stationary i 8 rammer.

Dommer på udstillingen. Eksponatet er opbygget over Haldan Helgasons guld eksponat fra London 1990. Mange fine prøvetryk og essays. Fine aur kort bl.a. med blækannulleringer og sjældne kronestempler. Lidt for mange almindelige ubrugte helsager som fylder unødigt. Omfatter alle helsager eksklusive aerogrammer.

Jon A. Jónsson: De tofarvede 1870-1905 i 5 rammer

Vort medlem udstillede som jurymedlem i inviteret klasse. Dette fine eksponat af den populære danske tofarvede udgave indeholder mange fine forsendelser, herunder 2 sk tk 12½, blandingsfrankering skilling/øre og forsendelser til Island.

Derudover kunne vi bese 2 rammer med 32 ekstremt sjældne islandske forsendelser fra Þjóðskjalasafns Íslands, herunder mange af skillingsbrevene. Også en montre med de forskellige typer af islandske stempler fandtes. Heri bl.a. det gamle Reykjavik D1 nummerstempel "236".

Endeligt udstillede Þór Þórsteins Tollur og stempelmærker samt Greiðslumærker og Orlofsmærker.

Det var umådeligt glædeligt at møde adskillige engelske, amerikanske, svenske, danske og selvfølgelig islandske samlerkolleger på Nordia 03, som var endnu en succesudstilling i Island.

NORDIA 03
Verðlaunapeningur / Price Medal

Hönnun/Design: Sveinn Ottó Sigurðsson
Framleiðandi/Producer: Ísspor hf.

Nordia 03 medaljen.

EN INTERESSANT FORSENDELSE

Endnu et Bilpostur-adressekort. v / Jørgen Steen Larsen.

34730000

Afklippingur,
(sem viðtakandi má klippa frá og halda eftir)

Nafn sendanda og heimilis:

Jóhanna
Gustafsson
Gerdur

hinn *15/2* 19*51*

71^x *Gerdur*

Fylgibréf

Hér með *Bilpostur* böggull

Verð *Bilpostur*

Póstkrafa *Bilpostur*

Frín Shulda Þuenisdóttir

Vígt grm. *Þreitolíki*

Neskaupstað

ISLAND 1.50 kr. 11

ISLAND 1.50 kr. 11

REYKJAVÍK 15. II. 51

Adressekort for en pakke uden vægtangivelse påtegnet "Bilpostur".

Afsendt fra brevsamlingsstedet Gardur i Gullbringasýsla (Sydvestisland) d. 15.2.1951 til Neskaupstaður (Nordøstisland). Afstemplet B1a Gerdar med ulæselig dato.

Adressekortet har passeret Reykjavík's pakkepostkontor – Bögglaðstofan - d. 15.II.51

På bagsiden er adressekort afstemplet med modtagerstempel Nordfjörður d. 18.II.51 og der er en kvittering for modtagelsen fra Baldur Guðmundsson d. 19.2.51.

Adressekortet er frankeret med 2,00 IKR. Der er ingen spor af supplerende frankering på bagsiden.

I perioden 1.5.1950 til 31. december 1951 svarer denne frankering kun til portoen for et brev med vægt mellem 21 og 125 g. og rækker slet ikke til en pakke, hvor laveste portosats for indtil 1 kg ved forsendelse med skip og videre med postbus var på 5,00 IKR.

Hvad er mon forklaringen på, at vægtangivelsen mangler og frankeringen er så besynderlig lav ?

Vi har forelagt dette problem for portospecialisten Brian Flack.

Brian skriver, at han ikke kan forklare den lave frankering, som kun svarer til portoen for et brev på indtil 125 g. Da forsendelsen er sendt fra sydvest til nordøst Island, kan forklaringen således ikke være, at der kun er anvendt 50 % porto for en lokalforsendelse.

Brian tilføjer, at han som et måske lidt dumt indfald gerne vil spørge, om afsender kan have afleveret en temmelig stor forsendelse – større end man accepterede for breve – men med en vægt på kun indtil 125 g. Afsender kunne i så fald have fremsat ønske om, at der ikke skulle betales porto for en 500 g's pakke. Dette kunne både være en mulig forklaring på, at der kun blev opkrævet porto på 2 kr. og, at der ikke er påført en vægtangivelse på adressekortet.

Yderligere kommentarer efterlyses.

KONTAKT TIL BESTYRELSEN OG REDAKTØREN.

Emne.

Møder og arrangementer.
Adresseændringer.
E-mail adresser
Optagelse i foreningen.
Kopier af IslandsKontakt.
Kontingent
Udstillinger og forfalskninger.
Indlæg til IslandsKontakt.

Kontaktperson.

Ib Schock.
Hans L. Hansen.
Hans L. Hansen.
Hans L. Hansen
Hans L. Hansen.
Orla Nielsen.
Ebbe Eldrup.
Ebbe Eldrup.

Mail-adresse.

i_schock@post10.tele.dk
hlrdhansen@post.tele.dk

orlaniel@post5.tele.dk
eeld@Steno.dk

ISLANDSKONTAKT NR. 50.

IslandsKontakt nr. 50 planlægges udsendt medio januar 2004, så jeg vil meget gerne **modtage dit indlæg senest d. 01.01. 2004.**

Venlig hilsen Ebbe Eldrup.

NYE ARTIKLER.

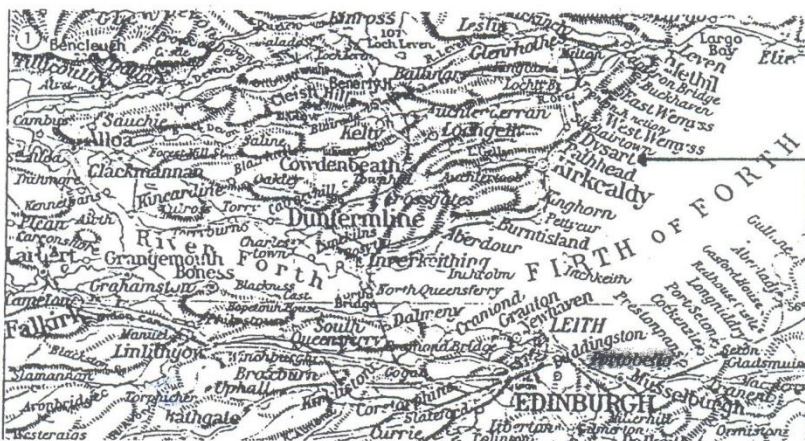
DYSART v/ Jakob S. Arrevad

- En lille by, der er blevet næsten væk?

Det er en mindre kul- og salthavneby, der ligger på jernbanen, der går nordpå, gennem Burntisland og Kirkcaldy og – næste stop Dysart - på nordsiden af Firth of Forth – sådan nogenlunde lige overfor Edinburgh..

Byen er grundlagt 1587. Den var engang en travl handelsby med stærke forbindelser til Holland.

Den burde stå på et kort, hvad den ikke gør – og dog. På ældre kort som det følgende, kan man finde den – og på det altidende internet kan man finde svaret på byens tilsyneladende forsvinden.

I 1930 blev byen en del af Kirkcaldy, men indtil da, burde der være stempler – men det er ikke rigtig lykkedes at finde dem.

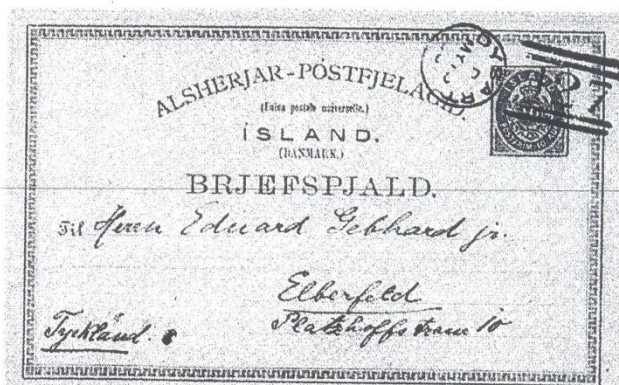
Der er anvendt duplex stemplet 127, jf.. Schilling:

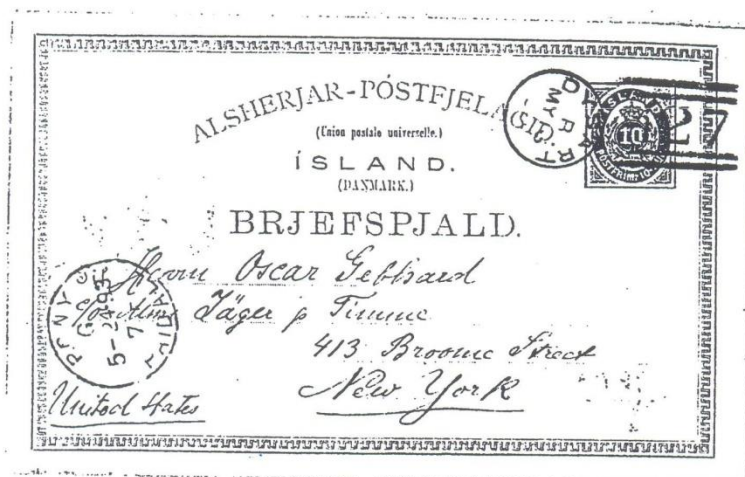

Én af 2 kendte forsendelser med 127 DYSART.

10 aur korrekt UPU brev-kort porto til Tyskland i 1891.

Ingen ankomst el. transitstempel.

Den anden kendte forsendelse med 127 DYSART. Sendt af samme person til ét andet familiemedlem i New York, hvor brevkortet er ankomststemplet 24-5-93.

Heinrich Schilling viser ovenstående anvendelse, MY 13 1893 og angiver en anden anvendelse MY 15 1908:

Det er formentlig samme stempel, men den runde del af duplex-stemplet er blot drejet, men jeg stiller mig tvivlende overfor anvendelsen i 1908, da stemplet mellem december 1894 – juni 1895 blev udstyret med tidsangivelse, f.eks. 1 30 PM.

Det er et sådant stempel, der er angivet i James A. Mackay's "Scottish Postmarks" som nr. 489 med sjældenhed B, der angiver temmelig almindelig – men det gælder ikke på islandske forsendelser, hvor det er yderst sjældent.

Er der en forsendelse stemplet MY 18 1908 kan det være befordret med S/S EROS, der afgik 7. maj 1908 fra Reykjavik, ganske vidst står der til Leith og Paris, men der er da muligt, at den skulle have kul på vejen eller Dysart bare lå på vejen.

Dysart er omtalt af Mike Tuttle i 2. del af hans omtale af udenlandske ankomst og transitstempler fra juni 1999 i Scandinavian Contact.

Det kan negativt konstateres, at maskinstempler fra Dysart ikke optræder i James A. Mackay's bog om maskinstempler, og i hans bog om "Dobbeltkredsstempler med stempelnummer" er der heller

ingen eksempler. Byen er heller ikke nævnt i Robertson's værk om skibsstempler - så det er indtil videre en lille by, der har haft et duplex stempel.

Anker Jönsson i Malmø angiver dog, at han har Dysart på to konger, men jeg har ikke set kopi – endnu, og det kan da være, at andre kan fremvise små sjældenheder?

NYHED: Skibsbrev fra "Den Danske Periode" v / Ebbe Eldrup og Orla Nielsen

Nedenstående brev har siden det dukkede frem fra et arkiv i 1990 og bortauktioneres hos Skovgaards auktioner været til salg adskillige gange i udlandet og de seneste år ved flere lejligheder på Højlands auktioner. Opråbsprisen har været stadigt faldende, men indtil for nylig har brevet tilsyneladende ikke kunnet finde en endelig køber som ønskede brevet i sin samling.

Som det ses, er brevet frankeret med 8 skilling Krone-Scepter udgaven, 2. udgave fra 1869. Brevet har fuldt indhold og er indvendigt tydeligt dateret "Reykjavik, den 4. december, 1870". Frimærket er annulleret med nummerstempel 1 (København) og på bagsiden af brevet findes ankomststempellet KJØBENHAVN KB 17 12 Form 10½, antikvatype V.

Flere forhold ved brevet har været svære at få til at passe sammen:

- 1) Brevet er med sikkerhed skrevet i Reykjavik. Brevet stammer fra en forretnings- og privatkorrespondance hvis oprindelse er kendt og fuldt belyst

- 2) Brev og mærke er annulleret i København.

Det er kun muligt hvis

- a) brevet er et skibsbrev, dvs. i Reykjavik havn blev nedlagt i postdampskibet "Diana"s brevkasse. Ved ankomsten til København annulleret og udbragt af det danske postvæsen. [Et sådant brev er ikke tidligere kendt fra denne periode 1870-1872 hvor danske frimærker var gyldige i Island – "Den Danske periode". Brevet ville være et unikum der kunne pryde enhver klassisk Islandssamling].
- b) Brevet transporteredes privat (med kurer) uden om postvæsenet og først i København indleveredes det til det danske postvæsen og udbragtes. [Brevet ville ikke passe ind i en Islandssamling, men ville kunne live op i en Danmarkssamling omfattende Krone-Scepter-Sværd udgaven].

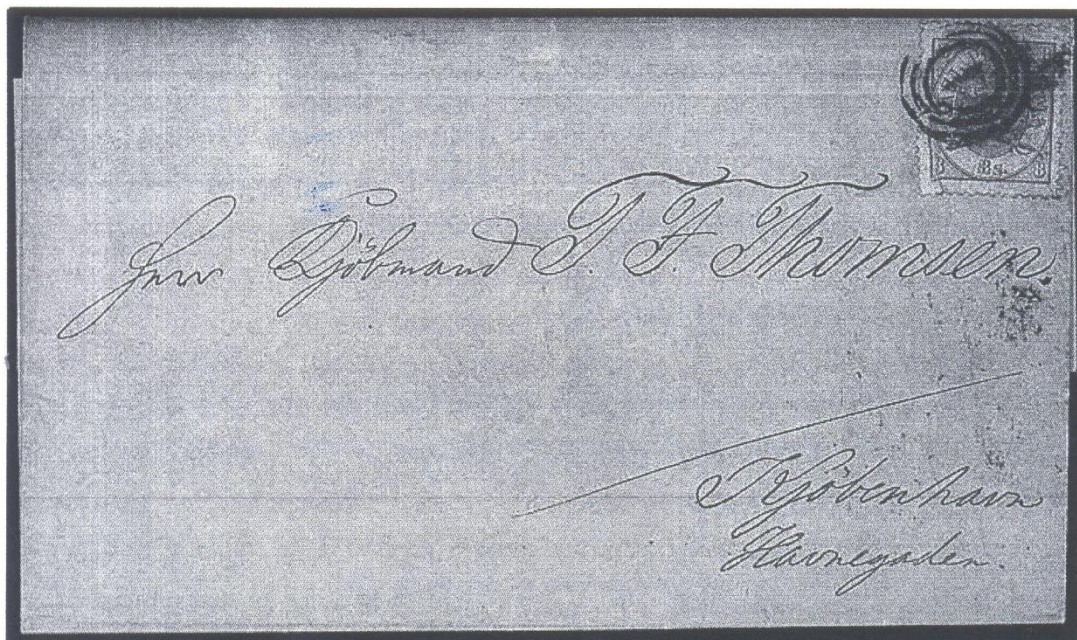
- 3) Porto for 1. vægtsats Island til DK var 8 skilling – samme porto for skibsbreve.

- 4) Porto for lokalbrev i København var 2 skilling med fodposten og landsporto i Danmark var 4 skilling.
- 5) I den tid var 4 og især 6 skilling mange penge. Brevene i "Thomsen-korrespondancen" er ikke fejlfrankerete.

Det er altså helt afgørende, om brevet overhovedet kan være afsendt med postdampskibet "Diana". Afsejlingsdatoen for Diana i 1870 var planlagt til den 28. november, og da de tidligere rejser var afgået som planlagt, har man siden brevets fremkomst antaget, at "Diana" i hvert fald ikke kunne være så forsinket, at brevet kunne have været med.

Med andre ord kunne brevet ikke være et skibsbrev og det måtte være indleveret til postvæsenet i København; endvidere overfrankeret og ikke interessant for en Islandssamling.

Flere synes at have troet det samme, jvf. at brevet forblev usolgt.

I september måned kom brevet så igen til salg, denne gang til en opråbspris på 10.000 kr, og for første gang fik en af forfatterne (ON) øje på det som muligvis interessant. Han blev underrettet om ovenstående forløb, men var alligevel nysgerrig not til at sende en e-mail til Jacob Arrevad med en forespørgsel om, hvornår "Diana" var ankommet til København i december måned 1870. Jacobs svar var bemærkelsesværdigt. Han vidste ikke noget om ankomsten, men Diana var afsejlet fra

Reykjavík den 5. december 1870 !! Som dokumentation fik Orla 3 sider fra "Postsaga Islands 1776-1883". Heraf fremgik det, at Diana var stærkt forsinket på sin forrige og 7. rejse i 1870 fra København til Reykjavík. Turen havde været 18 dage mod de forventede 10-12 dage (iflg. "Bekjendgjørelse om Postvæsenets Overtagelse af Dampskibsforbindelsen mellem Kjøbenhavn, Færøerne og Island" – oplyst af Erik Jensen). Derfor blev afgang fra Reykjavík forsinket til den 5. december.

For at være helt sikker skrev Orla så til National Arkiverne i Reykjavík og fik til tilbage ikke blot en bekræftelse, men også den første sejlplan, den reviderede sejlplan (hvoraf fremgik afsejlingsdatoen den 28. november) og de endelige afsejlingsdatoer. De var alle fundet i General Post Direktoratets officielle skrift "Thjodolfur". Ingen tvivl: Diana afgik den 5. december, og da brevet blev skrevet den 4. var det bevis nok til, at Orla købte brevet.

Men det ville være rart med en bekræftelse også på ankomsten. Og efter forskellige forespørgsler på diverse muséer endte Orla på Det Kongelige Bibliotek og fandt i "Tillæg til den Berlingske politiske og Avertissements-Tidende" for 17.12 1870 en ganske lille notits "Skibsefterretninger" med oplysning om, at "Postdampskibet "Diana" iflg. et til os indgået telegram i går kl. 11.55 passerede Skagen for sydgående". Tor Jensen kunne fortælle, at resten af rejsen ville vare omkring 12 timer, så Diana ville dermed ankomme til København natten mellem den 16. og 17. december 1870. Det passer således fint med, at posten er bragt til Købmagergades Postkontor om morgenen den 17. december 1870 og der har fået ankomststempel: Form. Kl 10½.

Pludselig passer alt fuldstændigt sammen.

Den rigtige og enkleste forklaring, må være at brevet faktisk er et genuint skibsbrev fra den sjældneste periode i Islandsk posthistorie. Andre skibsbreve fra "Den Danske Periode" er ikke kendt.

Tror I Orla var stolt over at kunne præsentere brevet på Nordia 03?!

"Den grimme ælling blev til en svane" !!

Nyhed fra Island: 4 sk tk 12½ med omvendt vandmærke v / Orla Nielsen

I 1873 udkom de første frimærker fra Island. 2, 4, 8 og 16 skilling takket 14x13½ og 3, 4 og 16 skilling linietakket 12½. Samtidig udkom 4 skilling tjenestemærke i begge takninger og 8 skilling tjenestemærke kun fintakket. Den fintakkede 4 skilling tjeneste er Islands sjældneste mærke, som antages at have et oplag på kun 2 ark, dvs. 200 stk. Den linietakkede 4 skilling havde et oplag på kun ca. 20.000 og den fintakkede 16 skilling på 10.000.

Regeling (Henry Regeling: "Stamps of Iceland 1872-1904") angiver, at de alle – undtagen 4 skilling linietakket – findes med omvendt vandmærke. Men de er sjældne.

Det forhold har selvfølgelig medført, at storsamlere af Island har interesseret sig for at præsentere skillingsmærkerne med omvendt vandmærke, f.eks. Scott, Tysland, m.fl. I 1936 gennemgik Nils Strandell (Nordisk Filatelistisk Tidsskrift (NFT) 1936) den største samling af dem alle, nemlig Hans Hals samlingen, som i dag befinder sig på muséum i Island.

I ingen af samlingerne fandtes 4 skilling linietakket med omvendt vandmærke, så derfor har man altid troet, at den ikke eksisterede. **Men det gør den – og her er den:**

Den er dukket op på en belgisk auktion og befinder sig nu i min samling!

Forhistorien er følgende: I NFT nr 2/2003 beskrev NFT's redaktør, Morten Lintrup, min samling, og da Morten kort tid efter modtog et auktionskatalog fra en belgisk handler lagde han mærke til, at der var en interessant 4 skilling til salg. Han sendte mig et udklip: "4 skilling linietakket med omvendt vandmærke, attest Daebel". Jeg bød selvfølgelig og var heldig.

I kataloget var den på ingen måde betegnet som nogen sensation. "Rare" var betegnelsen, og Daebel angiver også i sin attest "Endnu ikke anført i Facit, men alle skillingsmærkerne findes med omvendt vandmærke". Han skriver også, at den mangelfulde takning må anses som normal for de linietakkede mærker fra Island. Indridi Pálsson, som vel har den største eksisterende Islands-samling i dag, opfordrede mig til for en sikkerheds skyld at få en attest fra Ebbe Eldrup for at være helt sikker. Hverken Indridi eller Ebbe har tidligere set dette frimærke. Ebbe bekræfter, at mærket er

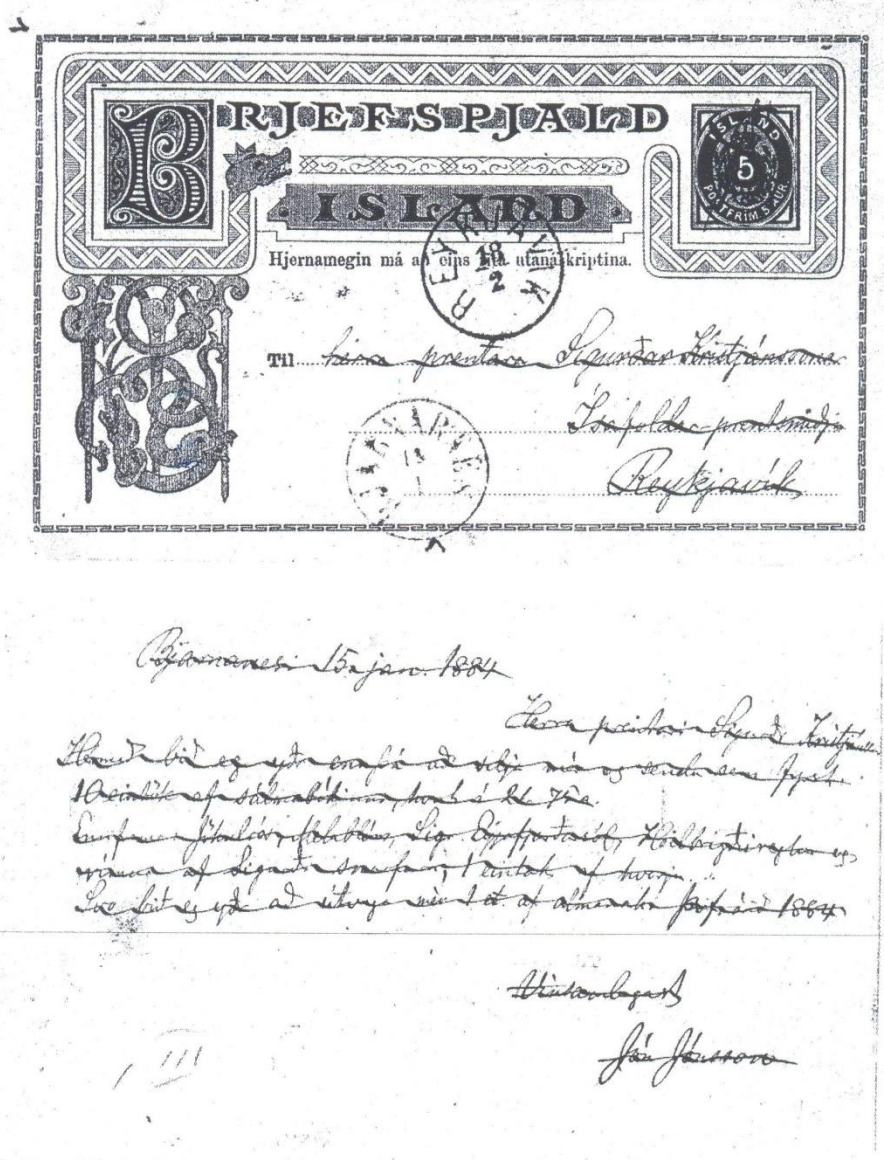
en ægte og urepareret 4 skilling linietakket med omvendt vandmærke, men at den er defekt (mangler en tak i Syd) mens den øvrige takning er normal for mærket.

Summa Summarum: En vaskeægte nyhed for Islands samlere, omend dette foreløbigt eneste eksemplar er en lille smule "forpjuket".

Til sidst: En dybtfølt tak til NFT's redaktør for hans omtanke !

Anvendelse af D2 Reykjavik-stemplet i februar 1884. v / Jørgen Steen Larsen.

På Postiljonen's auktion d. 14. marts 2003 var følgende Brjefspjald til salg:

Det fremgår af teksten på bagsiden, at kortbrevet er skrevet i Bjarnanesi d. 15. januar 1884.

Kortet er her forstørret i forhold til den ret lille afbildning i kataloget, men det ses forhåbentlig alligevel, at der på kortbrevets forside er et A BJARNARNES stempel med datoen 15.1 samt et aftryk af det gamle danske D2 stempel, Reykjavik 18.2. Det påtrykte frimærke er annulleret med et blækkryds.

Her har vi altså et eksempel på en postal anvendelse af D2 Reykjavik-stemplet i februar 1884.

I IslandsKontakt, særnummer nr. 40, var der på side 3 – 4 en omtale af anvendelsen af D2 Reykjavik stemplet. Det fremgår på side 4, at:

”Efter 1876 kendes Reykjavik D2 stemplet som ankomststempel (dato 16/3) på bagsiden af et brev fra Cambridge, England (16.1.(18)78) og som afgangsstempel (20/6 – årstal ukendt) på et brev fra Isafjörður med 16 aur, 1876 udgaven, til Færøerne. Stemplet kendes også på enkelte tidlige udgaver af aur frimærker og kan her være ægte anvendt (se afbildning).”

Kortbrevet ovenfor underbygger udtalelsen om, at anvendelser af D2 Reykjavik på de tidlige udgaver af aur-frimærkerne kan være ægte brugsanvendelser.

Kortbrevet blev solgt for et hammerlag på 430 EURO – hvilket desværre var højere end mit bud.

(Red: Brevkortet sidder nu i Gordon Morrison's helsagseksponat).

To anvendelser af T-stempler. v / Arne Fahnøe og Jørgen Steen Larsen.

Fundet i Forum 2002.

Altingsserien var gyldig som frankeringsmiddel i perioden 1. januar 1930 – 31. juli 1930.

Nedenstående brev er sendt efter kurseringsperioden, og er derfor -0- stillet.

T-stemplet angiver, at brevet er sat i strafporto med kr. 0,40 – det står også i øvre venstre hjørne.

Strafportoens fremkommer således: Manglende normalporto 20 aur + straf 20 aur.

Brevet er modtaget i Akureyri den 17. august 1930.

Køb via eBay, maj 2003.

Brevkort afsendt fra Reykjavík d. 29.XII.36 til Patreksfjörður.

Korrekt porto: 15 aur. Brevkortet er derfor underfrankeret med 5 aur.

På grund af underfrankeringen er brevkortet i Reykjavík blevet afstemplet med et T-stempel.

I Patreksfjörður er brevkortet blevet påsat 10 aur (2 * 5 aur) som strafporto og afstemplet Patreksfjörður 17.1.37.

Brevkortet er derfor et af de relativt sjældne eksempler på, at man anvendte frimærker som portofrimærker.